

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 76.427/1
van 6 juni 2024

avis 76.427/1
du 6 juin 2024

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van de
artikelen 71, 71*ter*, 137, 138*bis*
en 154 van het koninklijk
besluit van 25 november 1991
houdende de
werkloosheidsreglementering
betreffende de verplichting van
het gebruik van een
elektronische controlekaart
door de tijdelijk werklozen'

un projet d'arrêté royal
'modifiant les articles 71,
71*ter*, 137, 138*bis* et 154 de
l'arrêté royal du
25 novembre 1991 portant
réglementation du chômage
concernant l'utilisation
obligatoire d'une carte de
contrôle électronique par les
chômeurs temporaires'

Op 7 mei 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van de artikelen 71, 71*ter*, 137, 138*bis* en 154 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering betreffende de verplichting van het gebruik van een elektronische controlekaart door de tijdelijk werklozen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 mei 2024. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Brecht STEEN, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 juni 2024.

*

Le 7 mai 2024, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par le Ministre du Travail à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d’arrêté royal ‘modifiant les articles 71, 71*ter*, 137, 138*bis* et 154 de l’arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage concernant l’utilisation obligatoire d’une carte de contrôle électronique par les chômeurs temporaires’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 30 mai 2024. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Brecht STEEN et Annelies D’ESPALLIER, conseillers d’État, Michel TISON, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Brecht STEEN, conseiller d’État.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 6 juin 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, vestigt de Raad van State de aandacht van de adviesaanvrager erop dat de ontbinding van de Wetgevende Kamers tot gevolg heeft dat de regering sedert die datum en totdat, na de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, een nieuwe regering is benoemd door de Koning, niet meer over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe het gebruik van de elektronische controlekaart te verplichten voor tijdelijk werklozen. Daartoe vervangt artikel 2, 3°, van het ontwerp artikel 71ter, § 4, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 'houdende de werkloosheidsreglementering'.

De overige bepalingen van het ontwerp beogen de artikelen 71, 71ter, §§ 1 en 3, 137, 138bis en 154, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 te wijzigen, teneinde die bepalingen aan te passen aan de invoering van het verplichte gebruik van de elektronische controlekaart door tijdelijke werklozen.

4.1. Het ontwerp vindt voldoende rechtsgrond in artikel 7, § 1, derde lid, i), en § 1septies, derde lid, 1°, van de besluitwet van 28 december 1944 'betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders' dat in het eerste lid van de aanhef wordt vermeld.

4.2. In het tweede lid van de aanhef wordt ook verwezen naar de wet van 24 februari 2003 'betreffende de modernisering van het beheer van de sociale zekerheid en betreffende de elektronische communicatie tussen ondernemingen en de federale overheid'. Zoals de gemachtigde overigens bevestigde, vindt geen enkele bepaling van het ontwerp rechtsgrond in één van de bepalingen van die wet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Gelet op wat hierboven werd opgemerkt over de rechtsgrond, schrappe men het tweede lid van de aanhef.

Algemene opmerking

6. Het ontwerp heeft tot gevolg dat, behoudens in geval van toepassing van de overgangsmaatregelen, het gebruik van de elektronische controlekaart verplicht wordt voor tijdelijk werklozen. Om hun recht op werkloosheidsuitkering te kunnen uitoefenen worden alle tijdelijke werklozen aldus verplicht om gebruik te maken van een of andere ICT-toepassing, ongeacht of zij over een dergelijke toepassing beschikken en of zij er op voldoende adequate wijze mee kunnen werken. Met andere woorden, hoewel de ontworpen maatregel op zichzelf geen verschil in behandeling in het leven roept, worden alle tijdelijk werklozen op identieke wijze behandeld, zonder rekening te houden met het feit dat niet elke tijdelijk werkloze gelijke toegang heeft tot ICT-toepassingen en ongeacht de eventuele verschillen die tussen tijdelijk werklozen bestaan op het vlak van digitale geletterdheid. Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie kan¹ worden geschonden wanneer de wetgever personen die zich in fundamenteel verschillende situaties bevinden op dezelfde wijze behandelt. Bij de bespreking van de voorliggende regeling in het beheerscomité van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening is het bestaan van “een digitale kloof” trouwens uitdrukkelijk aan bod gekomen.²

Ondervraagd of de ingevoerde verplichting om de elektronische controlekaart te gebruiken, er kan toe leiden dat bepaalde tijdelijk werklozen de toegang tot hun rechten wordt ontzegd of belemmerd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“(…) het verplicht gebruik van de elektronische controlekaart tijdelijke werkloosheid [houdt] in principe een beperkt risico in dat sommige sociaal verzekerden, vnl. in een eerste fase, minder, of met vertraging, toegang tot hun rechten zouden kunnen hebben.

Gezien de doelgroep van werkenden en de begeleidende omstandigheden, kan dit risico als verwaarloosbaar worden beschouwd.

De voorliggende situatie verschilt grondig van uitgangspunten van de (...) wetenschappelijke bijdrage [van E. DE GRAVE³], wanneer deze uitgaat van eenzijdige beslissingen, een gebrekkige informatieverstrekking en ondersteuning door middel van overheidsdiensten die enkel nog toegankelijk zouden zijn online, zonder fysieke loketten.

¹ Met name wanneer er voor de identieke behandeling geen redelijke verantwoording bestaat rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen, wat het geval is als er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bijv. GwH 20 oktober 2022, nr. 135/2022, B.7.1).

² Notulen beheerscomité RVA van 22 februari 2024.

³ E. DEGRAVE, “Justice sociale et services publics numériques: pour le droit fondamental d'utiliser – ou non – internet”, *RBDC* 2023, afl. 4, 211-244.

Zie de passages op p. 216, 220, 221 en 222:

- ‘(...) en particulier, sans dialogue sérieux avec les associations et milieux concernés.’
- ‘(...) peu d’informations sur le fonctionnement de l’outil mis en place.’
- ‘(...) elles disposent rarement de contacts, notamment professionnels, qui pourraient les aider à surpasser les obstacles techniques comme peuvent le faire les travailleurs en s’adressant à l’informaticien de leur milieu professionnel.’
- ‘(...) consacrées au dialogue entre le citoyen et les services publics (‘front office’) dans un contexte où le numérique est la voie d’accès privilégiée aux administrations.’
- ‘Des normes imposant la voie numérique pour dialoguer avec l’administration (...)’
- ‘Imposer que les démarches administratives soient effectuées en ligne, sans organiser le maintien de guichets physiques, serait une mesure neutre en apparence.’

[D]aarentegen is aan de totstandkoming van de voorliggende ontwerpen een traject van meer dan vijf jaar voorafgegaan, waarbij de elektronische controlekaart aanvankelijk werd getest in goed begeleide pilootbedrijven, de werking ervan werd opgevolgd door de sociale partners in het beheerscomité van de RVA en in een technische werkgroep, die actief blijft om mogelijke hindernissen bij het invoeren van de verplichting te detecteren en te verhelpen.

Het voorstel tot verplichting werd voorafgegaan door uitgebreide discussies en overleg in het beheerscomité van de RVA, teruggekoppeld naar werkgevers- en werknemersorganisaties op het terrein. Dit leidde tot een door alle sociale partners gedragen regeling waarbij tevens wordt voorzien in overgangsmaatregelen die zowel op het niveau van werknemer als van werkgever kunnen worden ingeroepen, en een uitzondering voor de specifieke doelgroep van de maatwerkbedrijven. Daarnaast wordt op het niveau van de ondernemingen, de vakbonden en uitbetalingsinstellingen, en de administratie voorzien in ondersteunende maatregelen, waaronder wat betreft de RVA bijvoorbeeld ook het inzetten van bijkomende middelen in het klantencontact en fysiek beschikbare digicoaches in lokale contactpunten.

Gezien de finaliteiten van de elektronische controlekaart, biedt deze ten gronde een betere waarborg voor de rechten van de sociaal verzekerde en de strijd tegen de sociale fraude.”

Rekening houdend met de doelstelling en de verschillende elementen die door de gemachtigde worden aangedragen, lijken er diverse waarborgen te zijn die de impact van de zogenaamde digitale kloof beperken. De afdeling Wetgeving beschikt echter niet over de feitelijke gegevens om het adequate karakter van deze maatregelen te beoordelen. De stellers van het ontwerp dienen er in elk geval over te waken dat de toepassing van de ontworpen regeling in de praktijk geen aanleiding geeft tot een onevenredige beperking van de rechten van bepaalde tijdelijke werklozen.

Artikel 6

7.1. Krachtens artikel 6, § 1, van het ontwerp treedt de ontworpen regeling in werking op 1 januari 2025. De paragrafen 2 en 3 bevatten een overgangsregeling wanneer de werknemers en de werkgever aan een aantal voorwaarden voldoen.

7.2.1. Artikel 6, § 4, van het ontwerp bepaalt dat, in afwijking van paragraaf 1, het besluit “wat betreft de werkgevers en de werknemers die ressorteren onder het paritair comité voor de beschutte werkplaatsen, de sociale werkplaatsen en de maatwerkbedrijven in werking [treedt] op een door de Koning te bepalen datum”.

Net zoals de paragrafen 2 en 3 van artikel 6 is paragraaf 4 bedoeld als overgangsregeling. Veeleer dan de inwerkingtreding van het te nemen besluit te regelen, lijkt het immers de bedoeling om te bepalen dat, wat de beoogde categorie van werkgevers en werknemers betreft, de te wijzigen artikelen van het koninklijk besluit van 25 november 1991 van toepassing blijven in de versie zoals deze geldt vóór de inwerkingtreding van het te nemen besluit. Niettegenstaande hetgeen hierna wordt opgemerkt, zou dat duidelijker uit de formulering van artikel 6, § 4, moeten blijken.

7.2.2. Met uitzondering van artikel 6 inzake de inwerkingtreding en de overgangsregeling bestaat het te nemen koninklijk besluit uitsluitend uit wijzigingsbepalingen. De wijzigingen die worden aangebracht in het koninklijk besluit van 25 november 1991 zullen echter niet gelden in de gevallen waarin een overgangsregeling geldt. In die gevallen dient immers toepassing te worden gemaakt van een andere versie van de betrokken bepalingen van het koninklijk besluit van 25 november 1991, zonder dat dat echter op enige wijze uit de tekst van dat besluit blijkt. Een dergelijke werkwijze komt de duidelijkheid van de regelgeving en dus de rechtszekerheid niet ten goede. Wat de overgangsregeling in artikel 6, §§ 2 en 3, betreft, kan die werkwijze worden gebillijkt, aangezien die regeling tijdelijk is.⁴ Een dergelijke beperking in de tijd geldt echter niet voor artikel 6, § 4. Gelet op de rechtsonzekerheid waarmee zij gepaard gaat, wordt ook de toepassing van artikel 6, § 4, bij voorkeur in de tijd beperkt. Indien de steller van het ontwerp van oordeel is dat het wenselijk is dat die overgangsregeling gedurende een langere periode geldt, strekt het tot aanbeveling om in het koninklijk besluit van 25 november 1991 in een uitdrukkelijke, afwijkende regeling voor de betrokken sector te voorzien.

In elk geval is het zinloos om in artikel 6, § 4, de Koning uitdrukkelijk te machtigen om te bepalen wanneer de ontworpen wijzigingen toepassing moeten vinden ten aanzien van de betrokken sector. De Koning kan die bepaling immers, op grond van de onder randnummer 4.1 vermelde wettelijke bepalingen, op elk ogenblik wijzigen of opheffen.

*

⁴ De overgangsregelingen gelden in principe tot 30 juni 2025 (artikel 6, § 2, eerste lid, en § 3, eerste lid, van het ontwerp), maar de minister kan die verlengen uiterlijk tot 31 december 2025 (artikel 6, § 5, van het ontwerp).

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

OBSERVATION PRÉLIMINAIRE

2. Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'État attire l'attention du demandeur de l'avis sur le fait que la dissolution des Chambres législatives emporte que, depuis cette date et jusqu'à ce que, à la suite de l'élection des membres de la Chambre des représentants, le Roi nomme un nouveau gouvernement, le gouvernement ne dispose plus de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de rendre obligatoire l'utilisation de la carte de contrôle électronique par les chômeurs temporaires. À cet effet, l'article 2, 3°, du projet remplace l'article 71ter, § 4, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 'portant réglementation du chômage'.

Les autres dispositions du projet visent à modifier les articles 71, 71ter, §§ 1er et 3, 137, 138bis et 154, alinéa 5, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, afin de les adapter à l'instauration de l'obligation pour les chômeurs temporaires d'utiliser la carte de contrôle électronique.

4.1. Le projet trouve un fondement juridique suffisant dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, i), et § 1er*septies*, alinéa 3, 1°, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 'concernant la sécurité sociale des travailleurs', mentionné au premier alinéa du préambule.

4.2. Le deuxième alinéa du préambule fait également référence à la loi du 24 février 2003 'concernant la modernisation de la gestion de la sécurité sociale et concernant la communication électronique entre des entreprises et l'autorité fédérale'. Comme le délégué l'a par ailleurs confirmé, aucune disposition du projet ne trouve un fondement juridique dans l'une des dispositions de cette loi.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

5. Compte tenu de l'observation formulée ci-dessus concernant le fondement juridique, on supprimera le deuxième alinéa du préambule.

Observation générale

6. Le projet a pour effet de rendre obligatoire l'utilisation de la carte de contrôle électronique pour les chômeurs temporaires, sauf en cas d'application des mesures transitoires. Pour pouvoir exercer leur droit aux allocations de chômage, tous les chômeurs temporaires sont ainsi obligés de faire usage de l'une ou l'autre application TIC, qu'ils disposent ou non d'une telle application et qu'ils soient ou non en mesure de l'utiliser de manière suffisamment adéquate. Autrement dit, bien que la mesure en projet ne crée pas en soi de différence de traitement, elle traite tous les chômeurs temporaires de manière identique, sans prendre en considération le fait que tous les chômeurs temporaires n'ont pas un égal accès aux applications TIC et nonobstant les différences éventuelles existant entre chômeurs temporaires sur le plan de la culture numérique. Le principe d'égalité et de non-discrimination ¹ peut être violé lorsque le législateur traite de la même manière des personnes qui se trouvent dans des situations essentiellement différentes. L'existence d'une « fracture numérique » a d'ailleurs explicitement été abordée au sein du Comité de gestion de l'Office national de l'emploi lors de l'examen du régime en projet ².

Interrogé sur le point de savoir si l'obligation d'utiliser la carte de contrôle électronique, qui est instaurée, peut conduire à dénier à certains chômeurs temporaires l'accès à leurs droits ou à les empêcher d'y avoir accès, le délégué a déclaré ce qui suit :

« (...) het verplicht gebruik van de elektronische controlekaart tijdelijke werkloosheid [houdt] in principe een beperkt risico in dat sommige sociaal verzekerden, vnl. in een eerste fase, minder, of met vertraging, toegang tot hun rechten zouden kunnen hebben.

Gezien de doelgroep van werkenden en de begeleidende omstandigheden, kan dit risico als verwaarloosbaar worden beschouwd.

De voorliggende situatie verschilt grondig van uitgangspunten van de (...) wetenschappelijke bijdrage [van E. DE GRAVE³], wanneer deze uitgaat van eenzijdige beslissingen, een gebrekkige informatieverstrekking en ondersteuning door middel van overheidsdiensten die enkel nog toegankelijk zouden zijn online, zonder fysieke loketten.

¹ À savoir lorsque le traitement identique ne peut être raisonnablement justifié, compte tenu du but et des effets de la mesure ainsi que de la nature des principes en cause, ce qui est le cas lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé (jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle, voir, par exemple, C.C., 20 octobre 2022, n° 135/2022, B.7.1).

² Procès-verbal du comité de gestion de l'ONEM du 22 février 2024.

³ E. DEGRAVE, « Justice sociale et services publics numériques: pour le droit fondamental d'utiliser – ou non – internet », *RBDC* 2023, liv. 4, pp. 211-244.

Zie de passages op p. 216, 220, 221 en 222:

- ‘(...) en particulier, sans dialogue sérieux avec les associations et milieux concernés.’
- ‘(...) peu d’informations sur le fonctionnement de l’outil mis en place.’
- ‘(...) elles disposent rarement de contacts, notamment professionnels, qui pourraient les aider à surpasser les obstacles techniques comme peuvent le faire les travailleurs en s’adressant à l’informaticien de leur milieu professionnel.’
- ‘(...) consacrées au dialogue entre le citoyen et les services publics (‘front office’) dans un contexte où le numérique est la voie d’accès privilégiée aux administrations.’
- ‘Des normes imposant la voie numérique pour dialoguer avec l’administration (...)’
- ‘Imposer que les démarches administratives soient effectuées en ligne, sans organiser le maintien de guichets physiques, serait une mesure neutre en apparence.’

[D]aarentegen is aan de totstandkoming van de voorliggende ontwerpen een traject van meer dan vijf jaar voorafgegaan, waarbij de elektronische controlekaart aanvankelijk werd getest in goed begeleide pilootbedrijven, de werking ervan werd opgevolgd door de sociale partners in het beheerscomité van de RVA en in een technische werkgroep, die actief blijft om mogelijke hindernissen bij het invoeren van de verplichting te detecteren en te verhelpen.

Het voorstel tot verplichting werd voorafgegaan door uitgebreide discussies en overleg in het beheerscomité van de RVA, teruggekoppeld naar werkgevers- en werknemersorganisaties op het terrein. Dit leidde tot een door alle sociale partners gedragen regeling waarbij tevens wordt voorzien in overgangsmaatregelen die zowel op het niveau van werknemer als van werkgever kunnen worden ingeroepen, en een uitzondering voor de specifieke doelgroep van de maatwerkbedrijven. Daarnaast wordt op het niveau van de ondernemingen, de vakbonden en uitbetalingsinstellingen, en de administratie voorzien in ondersteunende maatregelen, waaronder wat betreft de RVA bijvoorbeeld ook het inzetten van bijkomende middelen in het klantencontact en fysiek beschikbare digicoaches in lokale contactpunten.

Gezien de finaliteiten van de elektronische controlekaart, biedt deze ten gronde een betere waarborg voor de rechten van de sociaal verzekerde en de strijd tegen de sociale fraude ».

Compte tenu de l’objectif et des différents éléments avancés par le délégué, diverses garanties semblent limiter l’incidence de la « fracture numérique ». Or, la section de législation ne dispose pas des éléments de fait lui permettant d’apprécier le caractère adéquat de ces mesures. En tout état de cause, les auteurs du projet veilleront à ce que l’application du régime en projet n’entraînera pas, dans la pratique, une limitation disproportionnée des droits de certains chômeurs temporaires.

Article 6

7.1. En vertu de l'article 6, § 1er, du projet, le régime en projet entre en vigueur le 1er janvier 2025. Les paragraphes 2 et 3 contiennent un régime transitoire lorsque les travailleurs et l'employeur remplissent un certain nombre de conditions.

7.2.1. L'article 6, § 4, du projet dispose que, par dérogation au paragraphe 1er, « en ce qui concerne les employeurs et les travailleurs qui sont visés par le champ d'application de (lire : ressortissant à) la commission paritaire pour les entreprises de travail adapté, les ateliers sociaux et les « maatwerkbedrijven », [l']arrêté entre en vigueur à une date déterminée par le Roi ».

À l'instar des paragraphes 2 et 3 de l'article 6, le paragraphe 4 a vocation à servir de régime transitoire. En effet, plutôt que de régler l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé, l'intention semble être de prévoir, en ce qui concerne la catégorie d'employeurs et de travailleurs visée, que les articles à modifier de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 restent d'application dans la version telle qu'elle est applicable avant l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé. Nonobstant les observations formulées ci-après, cela devrait ressortir plus clairement de la formulation de l'article 6, § 4.

7.2.2. À l'exception de l'article 6 concernant l'entrée en vigueur et le régime transitoire, l'arrêté royal envisagé est composé exclusivement de dispositions modificatives. Or, les modifications apportées à l'arrêté royal du 25 novembre 1991 ne s'appliqueront pas aux cas soumis à un régime transitoire. En effet, dans ces cas, il doit être fait application d'une autre version des dispositions concernées de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, sans que cela ressorte de quelque manière que ce soit du texte de cet arrêté. Pareil procédé ne favorise pas la clarté de la réglementation ni, partant, la sécurité juridique. En ce qui concerne le régime transitoire prévu à l'article 6, §§ 2 et 3, ce procédé peut se justifier, étant donné que ce régime est temporaire ⁴. Une telle limitation dans le temps ne s'applique toutefois pas à l'article 6, § 4. Eu égard à l'insécurité juridique qui en résulte, il est préférable de limiter également l'application de l'article 6, § 4, dans le temps. Si l'auteur du projet juge souhaitable que ce régime transitoire s'applique pendant une période plus longue, il est recommandé de prévoir dans l'arrêté royal du 25 novembre 1991 un régime dérogatoire exprès pour le secteur concerné.

⁴ Les régimes transitoires s'appliquent en principe jusqu'au 30 juin 2025 (article 6, § 2, alinéa 1er, et § 3, alinéa 1er, du projet), mais le ministre peut les prolonger au plus tard jusqu'au 31 décembre 2025 (article 6, § 5, du projet).

En tout état de cause, il est dénué de sens d'habiliter explicitement le Roi dans l'article 6, § 4, à déterminer la date à laquelle les modifications en projet trouvent à s'appliquer à l'égard du secteur concerné. En effet, le Roi peut modifier ou abroger à tout moment cette disposition, sur le fondement des dispositions légales mentionnées au point 4.1.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME